

казалъ: „Боже, помогни ми да снема веригитѣ отъ нозетѣ на роба, па сетѣ, ако щешъ, земи ми душата! . . .

Пътниците калугери прѣнощували въ село *Шипка*, тогава *гнѣздо* на *Старо-Планински хайдутѣ*. Шипченскитѣ попове чули и разбрали отъ пътниците калугери, че е дошло врѣме турчинъ да се коли. *Шипченскитѣ хайдутѣ* приели *вѣрата* на *тайнитѣ комишети*, и въ името на Св. Никола се заклънали помощъ да даватъ на комитетскитѣ хора . . . *)

Отъ *Хайдушка Шипка*, опърпанитѣ калугери се опжтили за *туркоманскиятъ Казанлъкъ*. Отецъ Матей *Миткалото* слѣзаль въ святогорския метохъ, а Дяконъ Левски, бидѣйки елегантно облѣченъ по най новата мода (въ дрѣхитѣ що му направили търновскитѣ младежи), слѣзаль на хана на бабинъ Гининъ Петка. *Прѣбображенски* тръгналъ изъ града, божемъ, по *просия*, а Дяконъ Левски, — божемъ, по *търговия*. Въ качеството си „търговецъ на гюлово масло“, Левски посѣтилъ братя *Папазови* — *Димитрото* и *Ботю Гюланханитѣ* на братя Папазови дѣйствovali въ най-силния си разгаръ. Димитрото развелъ „търговеца на гюлово масло“ по *гюланханитѣ*; дръкаль му постоянно за доброто качество на неговия собственъ „максулъ“, като укоряваль „максулътъ“ на другитѣ производители. Левски разбраль, че има работа съ единъ *недокръстенъ Християнинъ* — разбраль, че Димитрото е* по-зълъ турчинъ отъ самитѣ турци; но при все това „търговецътъ“ изотдалечъ му загатналь за нѣкакъвъ си „новъ видъ гюлово масло“, което съ пари се не купувало. *Димитрото*, като чорбаджи *Ионча* въ Ломъ, се расфучаль по адреса на ва-

*) Прѣзъ 1870 год. въ Шипка се наредиль формаленъ комитетъ. По-главнитѣ му членове били: Христо *Духовниковъ*, Недю *Черковски* и Никола попъ *Павловъ*, днесъ попъ Никола.